

nes eget hjem kan gennemføres indenfor den nedsatte afstemningstid.

Er dette ikke tilfældet, er flertallet i udvalget af den opfattelse, at den almindelige stemmeseddel også bør anvendes ved brevafstemning på sygehuse, plejehospitaler samt i hjemmene.

Betænkningen har af indenrigsministeriet været sendt til udtalelse hos Amtsrådsforeningen i Danmark og Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg kommuner.

Mens Amtsrådsforeningen i Danmark ikke har bemærkninger til forslagen om de to brevstemmesedler, udtaler Kommunernes Landsforening, at landsforeningen – i betragtning af, at det ikke fortsat ønskes overladt til valgbestyrelserne at afgøre, hvilket parti en vælger har villet give sin stemme – kan gå ind for udvalgsflertallets forslag om en almindelig og en særlig brevstemmeseddel. Valgsekretariatet i Århus kommune, som Kommunernes Landsforening har hørt over betænkningen, finder det dog uheldigt og administrativt besværligt med to forskellige slags brevstemmesedler. Valgsekretariatet finder i øvrigt den ny udformning af »den almindelige brevstemmeseddel«
hensigtsmæssig og medvirkende til, at der kan forventes en nedgang i antallet af ugyldige brevstemmer.

Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse tager kraftigt afstand fra forslaget om den særlige brevstemmeseddel ud fra såvel juridiske som administrative synspunkter. Det anbefales samstemmende, at det vil blive overordenligt besværligt for disse kommuner at kunne nå at gennemføre brevstemmeafgivningen indenfor det afkortede tidsrum, og at det vil være noget nær en umulighed at klare opgaven.

I betragtning af de alvorlige betænkeligheder, der er fremført af de respektive myndigheder i København, Frederiksberg og Århus kommuner, hvilke kommuner omfatter knapt 1/3 af landets vælgere, finder indenrigsministeriet ikke, at forudsætningen i betænkningen for forslaget om den særlige brevstemmeseddel er opfyldt. På denne baggrund er det fundet betænkeligt at foreslå flertallets forslag lovfæstet. Der fremsættes derfor alene forslag om udformning af den almindelige brevstemmeseddel, der indtil videre skal anvendes alle steder, hvor brevafstemning kan foretages.

b. Ændring af reglerne om behandling og bedømmelse af brevstemmesedlerne

Som følge af at nogle valgbestyrelser har anlagt en bedømmelse af brevstemmesedlerne, der afviger fra de af folketinget godkendte retningslinier, fore-

slås det lovfæstet, at en brevstemmeseddel er ugyldig, hvis den alene er påført navnet på en kandidat, der ikke er opstillet i den amts- eller storkreds, hvor vælgeren er optaget på valglisten. Der foreslås endvidere en forenkling af den gældende procedure med hensyn til behandlingen af de indkomne brevstemmer.

c. Indsættelse af en bestemmelse om tilintetgørelse af vælgererklæringer

Der foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter de vælgererklæringer, der skal ledsage en anmeldelse af et nyt parti, skal tilintetgøres, når anmeldelsens gyldighed er ophørt.

Betænkningen med det deri indeholdte lovudkast har været til udtalelse i Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Københavns kommune og Frederiksberg Kommune.

Det samlede lovforslag har været til udtalelse i ministeriet for kulturelle anliggender, justitsministeriet og finansministeriet.

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget vil ikke medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for staten eller kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Siden valgloven af 1915 har et nærmere angivet antal vælgere kunnet anmelde et nyt parti. Anmeldelse skal ske overfor indenrigsministeren, der lader de indsendte vælgererklæringer gennemgå for at sikre, at anmeldelsen opfylder lovens krav. Når anmeldelsen havde mistet sin gyldighed, blev vælgererklæringerne enten tilintetgjort eller tilbageleveret de partier, der havde fremsat anmodning herom. Fra 1974 var der alene tale om tilintetgørelse.

I 1976 ændredes denne praksis, idet vælgererklæringerne efter anmodning fra rigsarkivaren afleveredes til Rigsarkivet. Anmodningen var begrundet i den forskningsmæssige værdi, som formularerne kunne have, og skete under henvisning til en århundredgammel praksis, senest reguleret ved en af kulturministeriet med samtykke fra samtlige ministerier udstedt bekendtgørelse nr. 91 af 20. februar 1976, hvorefter kassation af arkivalier kun må finde sted med rigsarkivarens samtykke.